

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Græsk og Nordisk Mythologi for Ungdommen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Græsk og Nordisk Mythologi for Ungdommen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 65. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_874-txt-shoot-idm3688.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Poseidon og Amphitrite.

Alt hvad Stamtavlen melder os om *Poseidon*, den *mellemste* Kronide, er at han i Barndommen blev slugt af sin Fader *Kronos*, men kom dog op igjen, hører, med sine Brødre *Zeus* og *Pluto*, til det store Kløverblad, hedder Bulderbasse, Jordklemmer og Jordryster, og er gift med *Nereiden* (Havfruen) *Amphitrite*, som har sin Styrke i at stille de oprørte Bølger, og har født *Poseidon* en guddommelig Søn ved Navn *Triton*, der boer hos sine kiære Forældre i det gyldne Slot paa Havsens Bund.

Heraf maae vi da slutte os til *Poseidons* kongelige Indflydelse paa *Havet*, thi hverken finder vi i Stamtavlen Noget om den berømte *Deling* af Herredømmet, ikke heller spores engang den vældige *Trefork*, som altsaa synes at være et senere Arbeide. Da nu desuden den gamle *Okeanos*, efter *Mytherne*, maa tænkes i fuld Besiddelse af sin forrige Værdighed, og vi heller ikke høre noget til at *Uranos-Broderen*, den ældgamle *Pontos*, har taget Deel i den store Strid, saa maa vor Forestilling om *Poseidons* Stilling være temmelig forvirret, til vi besinder os paa, at det var dog egenlig *Menneske-Naturen*, de *Græske* Guder enten stredes eller stræbde at enes om, i den Forudsætning, at Resten maatte følge af sig selv. Naar vi derimod lægge Mærke til de *indvortes* Opbrusninger og Rystelser, som har deres *Billede* i *Jordskælvene* og det oprørte Hav, da seer vi, at *Lidenskabeligheden* udgjør *Poseidons* naturlige Kongerige, hvis Grændser vel, som Havets, er vanskelige at sætte, men hvis Virkelighed dog er sikker, og hvis Beskaffenhed er kiendelig nok. Herpaa hentyder da ogsaa baade *Poseidons* Navn og den *Voldsomhed*, der er i alle hans *mythiske* Bevægelser, selv naar de skal være af det kiærligste Slags, og naar vi lægger vel Mærke til, at det er *Amphitrite*, som, med sine Systre *Kymodoke* (Bølgefavnenske) og *Kymatolege* (Bølgejævnenske), beroliger baade Stormen og Havets Brusen, da seer vi, han var godt gift, thi uden saadan en Medhjælp bliver al *Lidenskabelighed* grændseløs ødelæggende. Sønnen *Triton*, om hvem vi *mythisk* slet ikke veed Andet, end at han kiønt blev hjemme hos sine kiære Forældre og i det Høieste blæste Bølgerne et Stykke i sin *Muslingskal*, udtrykker da *Beroligelsen* selv, som *Frugten* af det lykkelige Ægteskab, og *Amphitrites* Navn lader sig oplyse af de tre Verdensdele, der ikke blot *omringe Middelhavet*, men ogsaa beroliger det i Sammenligning med den *Spanske Sø*; thi det Samme gjør hun ved at *omfavne Poseidon*.

Vil vi nu see nogle voldsomme Udbrud af *Poseidons* Lidenskabelighed, der i Menneskelivet svare til *Jordskælv* og *Havets Oprør*, da stiller *Mytherne* os dem for Øie i hans Sønner: de formastelige *Aloider*: *Otos* og *Ephialtes*, samt *Orion*, som havde sin Gang paa *Havet*, og med den Sidstes Moder *Euryale* (Vidflakke), som var en af *Gorgonerne*, skal vi nu strax stifte nærmere Bekiendskab.

Selv *Treforken*, hvormed *Poseidon* siges at oprøre *Havet*, er ingenlunde grebet af Luften, thi den voldsomme Lidenskabelighed, der oprører *Menneske-Naturen*, har virkelig tre Grene, eftersom *Magt*, *Ære* og *Fornøielse* indslutter i sig Alt hvad man kan rase for.